

A vízcsepp lakói

Az itt következő mikroszkópos felvételek a megfigyeléseink során készültek a Darwin laborban.

*Fonals kékalga
(Cyanobacteria)*

*Különböző vázformájú kovamoszatok
(Bacillariophyceae)*

*Ostoros zöldalga
(Euglenida)*

*Zöldalgákkal szimbiózisban élő
zöld papucsállatka
(Paramecium bursaria)*

*Papucsállatka
(Paramecium sp.)*

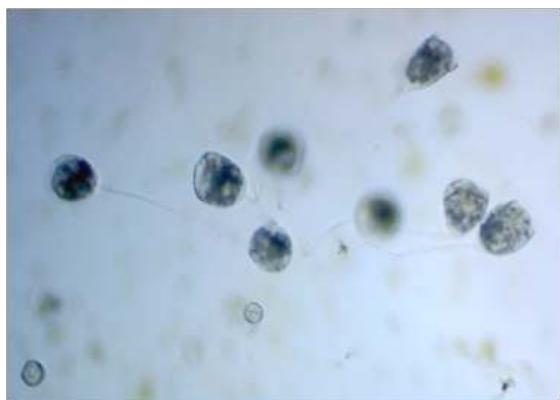
*Zöldalga
(Scenedesmus
quadricauda)*

Járólábacskás csillós
(*Euplotes sp.*)

Kürtállatka
(*Stentor sp.*)

Harangállatka
(*Vorticella sp.*)

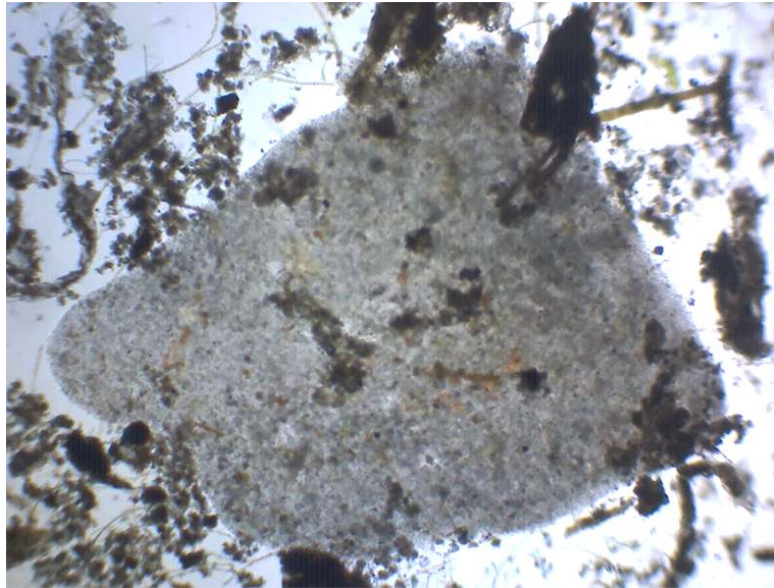
Egyes egysejtűek együtt maradnak az osztódás után, és állandó vagy időleges telepeket alkotnak:

Szájkoszorús csillós
(*Zoothamnium sp.*) állandó telepe

Galléros ostoros egysejtű
(*Codosiga sp.*) időlegesen alkotott telepe

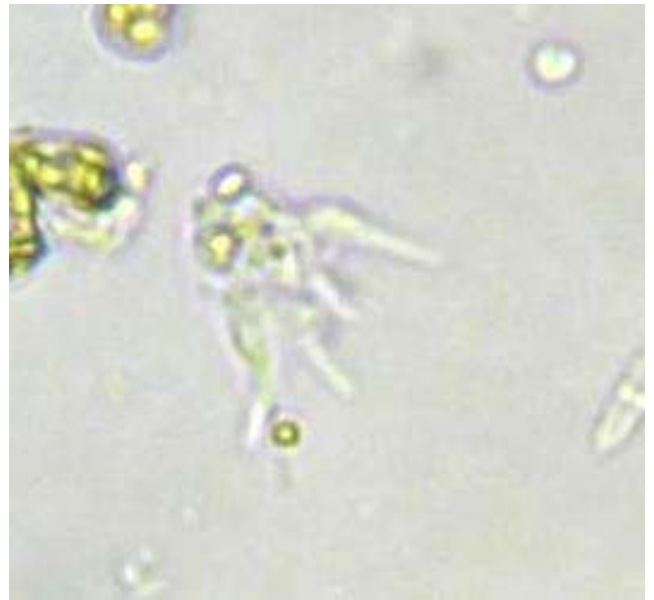

*A mocsári amőba (Pelomyxa palustris)
1-2 milliméteresre is megnőhet,
akár szabad szemmel is megfigyelhető*

Az amőbák fajra jellemzően monopodiális vagy polipodiális állábakkal rendelkezhetnek.

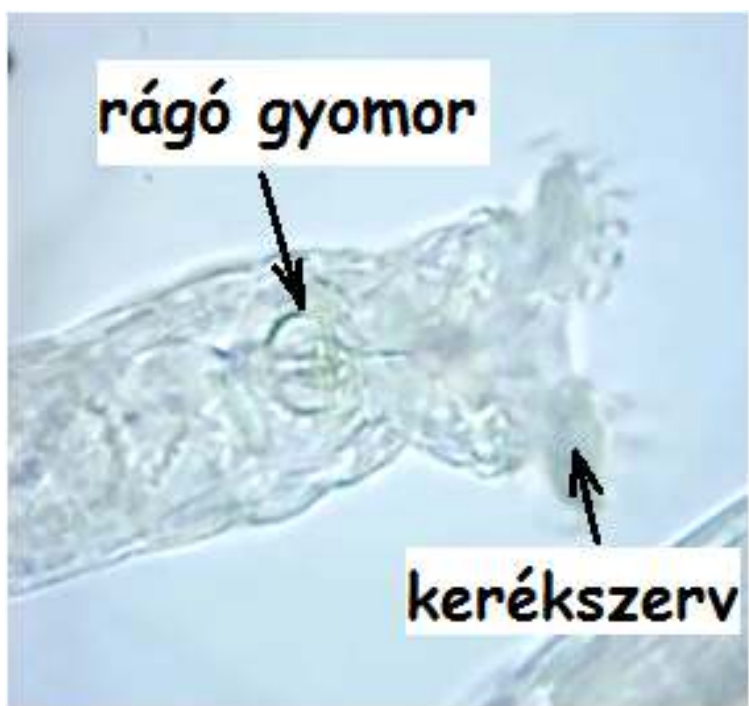
A monopodiális álláb nem ágazik el

*A polipodiális álláb
több irányba is elágazhat*

A valódi napállatkák (*Actinophryda*) gömbölyű kovavázat építenek, amelyből a vékony állábaik (*axopodiumok*) sugárszerűen törnek elő. Ezekre feltapadnak a zsákmányolt egysejtűek, melyeket a váz külsejére kitüremkedő emésztő üröcskéik segítségével fogyasztanak el (2. fénykép).

A többsejtű kerekférgek többsége alig nagyobb a papucsállatkáknál (0,1-0,5 mm). Nevüket a csillókkal borított ún. kerékszervükről kapták, amellyel a szájnyílásuk felé áramoltatják a planktonikus szervezeteket. A lenyelt zsákmányt az ütemesen lüktető rágógyomrukkal zúzzák össze.

A vízben élő fonálférgék (Nematoda) petéi annyira aprók, hogy könnyedén közlekedhetnek a szél segítségével.

A kagylósrákok (Ostracoda) nőstényei megérik, ha a pocsolya elkezd kiszáradni, és ekkor rakják le a petéiket. A peték olyan kicsinyek és könnyűek, hogy a légáramlatok útján bárhová eljuthatnak.